

jom særlig maatte blive frenehævede, og det selv om der paa vedkommende Sted maatte være en dansk Konsul. En paa rette Maade sammensat Kommission fer nemlig bedre end en enkelt Mand, og navnlig har den, hvad vore Konsuler ofte ikke have, Kendskab til vore industrielle Forhold, en Forudsætning, som er aldeles nødvendig.

En kommende Udvikling af fast ansatte danske Eksportkonsulenter vil sikkert kunne faa væsentlig Indflydelse paa en Omordning af vore nuværende Konsulatsforhold; men hvorledes disse Forhold end maatte blive, er det sikkert, at ligesom den industrielle Udvikling i Almindelighed som oven for anført i væsentlig Grad maa siges at arbejde Haand i Haand med Landbruget, saaledes kan en Eksportudvikling ikke ske uden i Samvirken med Handelen. Danske Kjøbmænd ville sikkert paa fortrinlig Maade kunne være danske Industri-konsulenter i Udlandet.

Efter det her udviklede har det danske Haandværk og den danske Industri Trang til saa vel tekniske som Eksportkonsulenter, uden at Fællesrepræsentationen dog, navnlig for de sidste Vedkommende, ser sig i Stand til straks at fremkomme med bestemte Forslag. Og saaledes forholder det sig endnu mere med Hensyn til Konsulenter i en tredje Retning, som det desuagtet sikkert vil være rigtigt ogsaa at pege paa her.

Hvad der hidtil udelukkende har været tænkt paa, er at væbne den enkelte Haandværker eller industridrivende saaledes, at han med størst mulig Kraft kan gøre sig gældende i Konkurrencekampen. Tidens Udvikling fører imidlertid med sig, at den enkelte maa være parat til paa forskellige Maader at forene sine Fagfæller, ikke alene socialt men ogsaa teknisk. Og Ordningen af saadanne baade betydningsfulde og omfattende Organisationer maa, hvis de skulle føre til Maalet, gøres med Omstigt og Dygtighed. Men en saadan Omstigt, en saadan Dygtighed er ikke Hvermands Sag. Og saa her vilde det derfor være ønskeligt, at Haandværkerne og de industridrivende havde en sagkundig at ty til, en Konsulent, der uden selv at være direkte Part i Begivenhederne, med overlegen Ro kunde give Vejledning og Raad.

Der er nu peget paa forskellige Forhold, i hvilke Industri-konsulenter kunne gøre Nytte, og paa Grundlag af det her udviklede vilde det vel være Fællesrepræsentationen muligt at fremkomme med Forslag til i alt Fald nogle enkelte Konsulentposters Oprettelse. Det er imidlertid ikke nok, at saadanne Poster bringes til Eksistens. Det gælder om, at de straks ved deres Oprettelse ere begrænsede paa rette Maade, og at de blive beskæftede med de rette Mænd. Der vil derfor, selv for disse enkelte Posters Vedkommende, være ikke lidt at prøve og ikke lidt at undersøge, før det formentlig vil være rigtigt at fremkomme med endelige Forslag. Bøgten ligger paa de paa-gældende Prøver og Undersøgelser, og de ville sikkert bedst kunne gøres i et Bureau, til hvilket Landets Haandværkere og industridrivende i de oven for nævnte Forhold gratis kunne henvende sig for at faa Raad og Vejledning. Det vil da praktisk blive bragt i Erfaring, i hvilke Retninger der er Trang til Konsulenter, hvilke Kræfter der i saa Henseende er til Stede, og hvorledes Grænserne mellem de enkelte Konsulentposter bør drages, alt dog under Forudsætning af, at Bureauet faar en tilstrækkelig lang Tid at virke i. Og i Genhold hertil tillader Fællesrepræsentationen sig da at andrage om, at det høje Ministerium vil foranledige, at der i 2 Aar ydes den et aarligt Statsstilskud paa 15,000 Kr. til Oprettelsen af et Bureau, der formentlig kunde kaldes „Fællesrepræsentationens industrielle Konsulentbureau“, og som bør stilles under en særlig af Ministeriet godkendt Bestyrelse, der i sin Midte bør tælle de bedst egnede Kræfter paa Tegnens, Eksportens og Nationaløkonomiens Omraade.

Det her begærede Beløb, der kun maa siges at være ringe i Forhold til Sagens Betydning og Omfang, er ikke og kan ikke være Resultatet af en i det enkelte gaaende nøjagtig Beregning, men grunder sig paa en omtrentlig Antagelse af, hvad et saadant Bureau vil koste. Og det vil let ses, at til Veje af det nødvendige Lokale, til Anskaffelse af Inventar, til Lønninger og til daglig Drift, ikke at tale om til Føretagelse af de nødvendige Rejser, er 15,000 Kr. det absolut mindst mulige. Sættes der saaledes 700 Kr. til Lokale, 500 Kr.